

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1996

N:o 776—783

SISÄLLYS

N:o		Sivu
776	Laki merimieseläkelain 1 §:n muuttamisesta	2017
777	Laki terveydensuojelulain muuttamisesta	2019
778	Asetus kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AGR) liitteen I muutosten voimaansaattamisesta	2022
779	Asetus Intian kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta	2023
780	Valtioneuvoston päätös teknisen avun käytöstä LEADER II -yhteisöaloiteohjelman puitteissa	2024
781	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kuluttajaviraston maksullisista suoritteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta	2027
782	Maa- ja metsätalousministeriön päätös metsäkeskusten ja Metsätalouden kehittämiskeskus Tapion maksullisista suoritteista	2029
783	Maa- ja metsätalousministeriön päätös perunanviljelijälle maksettavan kansallisen tuen suuruudesta.	2032

N:o 776

Laki

merimieseläkelain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 1 §:n 1 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1986 annetussa laissa (1038/86) ja 3 momentti 30 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1710/91), sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä huhtikuuta 1980 annetulla lailla (280/80) sekä mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1986 ja 30 päivänä joulukuuta 1991 annetuilla laeilla, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Työntekijällä, joka tekee merimieslaissa (423/78) tarkoitettua työtä ulkomaanliikenteeseen käytettävässä suomalaisessa kauppaluoksessa, merellä ansiotarkoituksessa toimivassa pelastus- tai kalastusaluksessa taikka muunlaisessa jäänmurtaja-aluksessa kuin satamajäänmurtajassa taikka työnantajan määräyksestä merenkulun piiriin kuuluvaa työtä väliaikaisesti muualla, on oikeus vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeeseen sekä hänen omaisillaan perhe-eläkkeeseen ja leskellä tai kuolinpesällä hau-

tausavustukseen sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Sama koskee sellaista Suomen kansalaista tai Suomessa asuvaa työntekijää, joka tekee työtä suomalaisen yhtiön ulkomaisen tytäryhtiön omistamassa aluksessa edellyttäen, että kotimainen emoyhtiö on antanut merimieseläkekassalle sitoumuksen tai sen hyväksymän vakuuden vakuutusmaksun suorittamisesta. Merimieseläkekassan hallitus voi hakemuksesta hyväksyä tämän lain piiriin samoilla edellytyksillä myös muun ulkomaisen yhtiön palveluksessa olevan edellä tarkoitettun työntekijän edellyttä-

HE 108/1996

StVM 17/1996

EV 120/1996

en, että suomalaisilla yhtiöillä on ehdoton määräamisvalta sanotussa yhtiössä. Työntekijää kutsutaan jäljempänä tässä laissa vaakuutetuksi.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen suomalaisen työnantajan palveluksessa olevaan työntekijään, jonka työnantaja lähettää tekemään työtä ulkomaisessa ulkomaanliikenteeseen käytettävässä kauppa-aluksessa. Sama koskee sellaista työntekijää, joka tekee työtä ulkomaisessa ulkomaanliikenteeseen käytettävässä kauppa-aluksessa ja jonka eläketurva on Suomea sitovien kansainvälisten sopimusten nojalla järjestettävä Suomen lainsäädännön mukaan.

Tätä lakia ei sovelleta:

- 1) työntekijään, joka on työssä kalas-

tusaluksessa, jos aluksen toiminta-alue ei ulotu Itämeren ulkopuolelle;

- 2) työntekijään, joka on tullut 1—3 momentissa tarkoitettuun työsuhteeseen ensimmäisen kerran täytettyään 65 vuotta; eikä

- 3) työntekijään, joka on työssä ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain (1707/91) mukaiseen kauppa-alusluetteloon merkityssä suomalaisessa aluksessa, jollei hän ole Suomen kansalainen tai vakituisesti Suomessa asuva eikä Suomea sitovista kansainvälisistä sopimuksista muuta seuraa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 777

Laki**terveydensuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun terveydensuojelulain (763/94) 40 §,*muutetaan* 3 §, 7 §:n 1 momentti, 13 §:n 2 momentti, 41 §, 50 §:n 2 ja 3 momentti, 51 §:n 2 momentti, 56 §:n 1 ja 2 momentti ja 57 § sekä*lisätään* 13 §:ään uusi 6 momentti, 17 §:ään uusi 3 momentti, 21 §:ään uusi 2 momentti, 50 §:ään uusi 4 ja 5 momentti sekä 56 §:ään uusi 2 ja 5 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi ja nykyinen 3 momentti 4 momentiksi, seuraavasti:

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Terveydensuojelusta on lisäksi voimassa, mitä siitä säädetään kemikaalilaissa (744/89), säteilylaissa (592/91), terveydenhuollon järjestämisestä puolustusvoimissa annetussa laissa (322/87), työturvallisuuslaissa (299/58), vesilaissa (264/61), jätelaissa (1072/93), ilmansuojelulaissa (67/82), meluntorjuntalaissa (382/87), rakennuslaissa (370/58), ulkoilulaissa (606/73), eräistä naapurussuhteista annetussa laissa (26/20), elintarvikelaissa (361/95), tuoteturvallisuuslaissa (914/86), lihahygienialaissa (511/94), maitohygienialaissa (671/94), munavalmistehygienialaissa (517/94), kalahygienialaissa (330/94) sekä eläinlääkintähuoltolaissa (685/90).

HE 95/1996
StVM 16/1996
EV 110/1996

7 §

Kunnan terveydensuojeluviranomainen

Kunnan terveydensuojeluun kuuluvista tehtävistä huolehtii kunnan määräämä lautakunta tai muu monijäseninen toimielin (*kunnan terveydensuojeluviranomainen*). Valtuusto voi antaa lautakunnalle tai toimielimelle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle tai jaostolle.

13 §

Ilmoitusvelvollisuus

Vastaava ilmoitus on tehtävä myös 1 momentissa mainitun toiminnan olennaisesta muuttamisesta. Toiminnanharjoittajan vaihtu-

- 1) Neuvoston direktiivi 80/778/ETY; EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11
2) Neuvoston direktiivi 93/43/ETY; EYVL N:o L 175, 19.7.1993, s. 1

misesta sekä tilapäisestä elintarvikehuoneistosta on ilmoitettava kunnan terveydensuojeluviranomaiselle.

Asianomainen ministeriö voi määrätä, milloin elintarvikehuoneistoa on pidettävä tilapäisenä.

17 §

Yleiset vaatimukset

Lääninhallitus voi hakemuksesta myöntää määräaikaisten poikkeuksen 1 momentin mukaisten laatuvaatimusten täyttämistä asianomaisen ministeriön määrittämien perusteiden mukaisesti. Kunnan terveydensuojeluviranomainen antaa lausunnon hakemuksesta.

21 §

Talousvettä koskevat yleiset määräykset

Asianomainen ministeriö antaa yleiset määräykset niistä perusteista, joilla vesilaitokselle voidaan myöntää 17 §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeus laatuvaatimusten täyttämistä.

41 §

Tarkemmat ohjeet ja määräykset

Asianomainen ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet ja määräykset:

- 1) elintarvikkeiden myynnistä ulkotilassa ja suuressa yleisötilaisuudessa;
- 2) elintarvikkeiden myynnistä ja luovutuksesta muualta kuin elintarvikehuoneistosta;
- 3) elintarvikkeita käsittelevälle henkilöstölle asetettavista hygieenisistä vaatimuksista;
- 4) elintarvikkeiden säilytys-, kuljetus-, myynti- tai tarjoilutilojen lämpötiloista;
- 5) elintarvikehuoneistoille asetettavista rakenteellisista ja toiminnallisista vaatimuksista;
- 6) elintarvikkeiden kuljetusolosuhteista;
- 7) toiminnanharjoittajan omavalvonnasta; sekä
- 8) elintarvikehuoneistossa työskentelevältä henkilökunnalta vaadittavasta elintarvikehygieenisestä koulutuksesta.

50 §

Maksut

Kunnan on perittävä tämän lain mukaisista kunnan käsittelemistä ilmoituksista kunnan hyväksymän taksan mukainen maksu.

Maksu on perittävä näytteiden otosta ja tutkimuksesta, jotka liittyvät:

1) 13 §:n ja 14 §:n 2 momentin nojalla tehdyn ilmoituksen perusteella annettujen määräysten valvontaan;

2) 18 §:n nojalla tehdyn ilmoituksen perusteella annettujen määräysten valvontaan sekä 20 §:ssä edellytettyyn talousveden laadun valvontaan ja tarkkailuun, sekä;

3) 29 §:ssä edellytettyyn uimaveden säännölliseen valvontaan lukuun ottamatta yleisen uimarannan veden valvontaa.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettut maksut määritellään siten, että ne vastaavat enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia.

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annettussa laissa (367/61) säädetään.

51 §

Kunnalliset terveydensuojelumääräykset

Kiireellisessä tapauksessa valvontaa suorittava kunnan viranhaltija saa antaa 1 momentissa tarkoitettua kiellon tai määräyksen. Kielto tai määräys on viipymättä saatettava kunnan terveydensuojeluviranomaisen ratkaistavaksi.

56 §

Muutoksenhaku

Kunnan viranhaltijan tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa valittamalla haakea muutosta. Päätökseen tyytymättömällä on oikeus saattaa päätös 7 §:ssä tarkoitettuna lautakunnan tai muun toimielimen käsiteltäväksi. Vaatimus päätöksen oikaisemisesta on tehtävä kirjallisesti 14 päivän kuluessa siitä, kun asianomainen on saanut päätöksestä tiedon. Päätökseen on liitettävä ohjeet oikaisuvaatimuksen saattamisesta toimielimen

käsiteltäväksi. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Edellä 7 §:ssä tarkoitetun kunnan lautakunnan tai muun toimielimen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta hallintolainkäyttölaissa (586/96) säädettyssä järjestyksessä valittamalla lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaanista.

Muutosta 51 §:n 3 momentissa tarkoitettua terveydensuojelujärjestystä sekä 50 §:n 2 momentissa tarkoitettua taksaa koskevaan päätökseen haetaan noudattaen, mitä muutoksenhausta kuntalaissa (365/95) säädetään.

Edellä 53 §:ssä säädettyyn uhkasakon asettamista koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

57 §

Täytäntöönpano

Tämän lain 12 §:n 2 momentin ja 51 §:n 2 momentin nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Kumotun 40 §:n nojalla annetut säännökset ja määräykset jäävät edelleen voimaan, kunnes niistä tämän lain nojalla toisin säädetään tai määrätään.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

2022

N:o 778

Asetus

**kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AGR) liitteen I
muutosten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (AGR) (SopS 17/92) liitteeseen I 1 päivänä marraskuuta 1995 tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 31 päivänä

toukokuuta 1996, ovat voimassa 25 päivästä lokakuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Vt. ulkoasiainministeri

Pääministeri *Paavo Lipponen*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa liikenneministeriössä ja tielaitoksessa, jotka myös antavat niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 779

Asetus

Intian kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §
New Delhissä 18 päivänä heinäkuuta 1995 Suomen tasavallan hallituksen ja Intian hallituksen välillä tehty lentoliikennesopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 24 päivänä toukokuuta 1996 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 11 päi-

vänä syyskuuta 1996, on voimassa 1 päivästä marraskuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

Valtioneuvoston päätös **teknisen avun käytöstä LEADER II -yhteisöaloiteohjelman puitteissa**

Annettu Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 1996

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 joulukuuta 1994 annetun lain (1303/1994), 26 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 443/1996:

Yleistä

1 §

Sovellettamisala

Tämä päätös koskee teknisen avun käyttämistä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain muuttamisesta annetun lain (443/1996), jäljempänä rakennepoliittikalaki, 26 §:n 1 momentin kohdassa 3 tarkoitettuihin yhteisöaloitteisiin, sikäli kun kysymys on LEADER II -yhteisöaloitteesta.

Tätä päätöstä sovelletaan, kun rahoitus tapahtuu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastosta ja teknisen avun saajana on paikallinen toimintaryhmä.

2 §

Ohjelma-asiakirjat

Ohjelma-asiakirjoilla tarkoitetaan LEADER II -yhteisöaloitteen toteuttamiseksi laadittuja, ja Euroopan yhteisön komission hyväksymiä Suomea koskevia yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja. Ohjelma-asiakirjat koskevat pääosin rakennepoliittikalain 26 §:n 1 momentin kohdissa 1 ja 2 tarkoitettujen tavoitteiden 5 b ja 6 kattamia alueita.

3 §

Kehittämissuunnitelma

Kehittämissuunnitelmalla tarkoitetaan paikallisen toimintaryhmän laatimaa tai valmis-teilla olevaa kirjallista toimintasuunnitelmaa, jonka nojalla paikallinen toimintaryhmä ja muut LEADER II -yhteisöaloitteen tuen saa-

jat toteuttavat 2 §:ssä tarkoitettujen ohjelma-asiakirjojen mukaista toimintaansa.

4 §

Paikallinen toimintaryhmä

Paikallisella toimintaryhmällä tarkoitetaan yksityisoikeudellista oikeushenkilöä tai sellaiseksi järjestäytyvää toimintaryhmää, joka on maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä valittu kehittämissuunnitelman toteuttajaksi.

Yksityisoikeudelliseksi oikeushenkilöksi järjestäytyneen paikallisen toimintaryhmän sääntöjen, yhtiöjärjestyksen, -sopimuksen tai muun perustamisasiakirjan tulee mahdollistaa LEADER II -yhteisöaloiteohjelman mukainen toiminta.

Teknisen avun ehdot

5 §

Teknisen avun myöntämisen edellytykset

Teknistä apua voidaan myöntää ohjelma-asiakirjojen toimenpidekokonaisuuteen A sisältyvien toimenpiteiden toteuttamiseen, sekä niihin ohjelma-asiakirjojen toimenpidekokonaisuuteen B sisältyvien toimenpiteiden toteuttamiseen, joita rahoitetaan teknisellä avulla.

Teknistä apua voidaan myöntää ainoastaan 4 §:ssä tarkoitettulle paikalliselle toimintaryhmälle.

6 §

Avustettava toiminta

Teknistä apua voidaan myöntää kehittä-

missuunnitelman viimeistelyyn ja paikallisen toimintaryhmän oikeudelliseen järjestäytymiseen liittyvään suunnittelu- ja selvitystyöhön, koulutukseen, tiedottamiseen ja ohjelman kannalta välttämättömiin hallinnollisiin kustannuksiin.

7 §

Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviksi kustannuksiksi voidaan laskea seuraavat, 6 §:ssä tarkoitetusta toiminnasta syntyneet kustannukset:

- 1) toteuttavien henkilöiden kohtuulliset palkka, -palkkio,- ja matkakustannukset;
- 2) kohtuulliset materiaalikustannukset;
- 3) kohtuulliset tilavuokrat sekä koneiden ja laitteiden vuokraamisesta aiheutuneet kustannukset;
- 4) paikallisen toimintaryhmän käyttö- tai vaihto-omaisuuden käyttämisestä aiheutuneet ylimääräiset toimintamenot; sekä;
- 5) pienimuotoiset laite- ja konehankinnat.

8 §

Teknisen avun enimmäismäärä

Teknisen avun myöntämisessä tulee noudattaa niitä teknisen avun enimmäistukimääriä, jotka on sanottu 2 §:ssä tarkoitetuissa ohjelma-asiakirjoissa.

9 §

Kirjanpitovelvollisuus

Teknisen avun saajan tulee pitää erillistä kirjanpitoa tuettavasta toiminnastaan sekä siihen saamastaan avustuksesta. Avustuksen saajan tulee lisäksi säilyttää kaikki avustettavaan toimintaan liittyvät kuitit ja muut maksutositteet niin, että niiden valvominen on vaikeudetta mahdollista. Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on säilytettävä siten, kuin kirjanpitolain (655/1973) 25 §:ssä säädetään.

Teknisen avun hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

10 §

Teknisen avun hakeminen

Teknistä apua on haettava kirjallisesti. Hakemus on jätettävä sille maaseutuelinkeino-

piirille, jonka alueella kehittämissuunnitelma on tarkoitus toteuttaa. Maa- ja metsätalousministeriön myöntäessä teknisen avun tulee hakemus toimittaa suoraan maa- ja metsätalousministeriöön.

Jos teknistä apua halutaan maksettavan ennakkoina, tulee hakijan liittää hakemukseen tätä varten erilliset perustelut.

11 §

Teknisen avun myöntäminen

Maaseutuelinkeinopiiri myöntää teknisen avun, ellei maa- ja metsätalousministeriö toisin päättä. Tekninen apu myönnetään suorana avustuksena. Teknisen avun myöntämistä koskevassa päätöksessä on mainittava ainakin hyväksyttävät kustannukset, myönnetyn avustuksen kokonaismäärä sekä sen osuus koko toiminnan rahoituksesta, avustuksen myöntämisen ehdot, maksatuksen ajoittuminen, maksatusmenettely sekä avustuksen takaisinperintää ja lakkauttamista koskevat ehdot.

12 §

Teknisen avun maksatus

Myönnetty tekninen apu voidaan maksaa useassa erässä. Ennakkona maksettaessa ensimmäinen maksatuserä voi olla korkeintaan kolmasosa koko myönnetyn avustuksen määrästä, jonka jälkeen seuraava maksatuserä voidaan maksaa, kun avustuksen saaja on käyttänyt hyväksyttävästi 80 prosenttia edellisen maksatuserän määrästä.

Viimeinen maksatuserä saadaan maksaa kuitenkin vasta sen jälkeen, kun avustuksen saaja on toimittanut teknisen avun myöntäjälle selvityksen varojen käytöstä sekä 13 §:n 1 momentissa tarkoitetun hyväksyttävän lopput selvityksen avustuspäätöksen ehtojen mukaisesti.

Avustuksen saajan on haettava maksatusta aina viimeistään kahden kuukauden kuluessa tuettavalle toiminnalle asetetun ajan päätymisestä.

Teknisen avun seuranta, valvonta, sekä takaisin periminen

13 §

Seuranta ja valvonta

Avustuksen saajan tulee toimittaa selvitys

tuettavan toimintansa edistymisestä. Selvitys on toimitettava kaksi kertaa vuodessa, viimeistään maaliskuun 31. päivänä ja syyskuun 30. päivänä. Avustuksen saajan on lisäksi toimitettava loppuselvitys tuettavan toimintansa toteutumisesta ja saavutetuista tuloksista viimeistään kahden kuukauden kuluttua sen toiminnan päättymisestä, johon teknistä apua on myönnetty.

Teknisen avun myöntäjä valvoo teknisen avun käyttöä avustuksen saajan toimittamien varojenkäyttö- ja seurantatietojen, sekä paikan päällä tehtävien erillisten tarkastusten avulla.

14 §

Teknisen avun lakkauttaminen ja takaisin periminen

Teknisen avun myöntäjä voi määrätä myöntämänsä avustuksen kokonaan tai osaksi lakkauttavaksi tai takaisin maksettavaksi valtiolle, jos:

1) avustettavaa toimintaa ei ole toteutettu asetetussa määräajassa tai myöntöpäätöksessä sanotun avustuksen käyttötarkoitusta tai sen ehtoja noudattaen;

2) avustuksen saaja luovuttaa ilman maa-seutuelinkeinopiirin suostumusta avustuksen kohteena olevaa käyttömaisuutta;

3) avustuksen saaja kieltäytyy antamasta avustuksen käyttöön liittyviä tietoja tai tili- ja muita asiakirjoja Euroopan yhteisöjen määräämille tarkastajille, maa- ja metsätalousministeriön tai sen alaisen viranomaisen tarkastajille tai avustamasta heitä muuten tarpeellisessa määrin rakennepolitiikkalain 34—38 §:n mukaisten tarkastusten tai valvonnan suorittamisessa, tai;

4) avustuksen saaja on laiminlyönyt 9 §:ssä

sanotut kirjanpitovelvollisuuteen liittyvät velvoitteensa.

15 §

Takaisin maksettavalle tekniselle avulle maksettava korko

Takaisin maksettavalle teknisen avun määrälle on maksettava korkoa siten, kuin valtionavustuksia koskevien yleismääräysten muuttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (1122/1995) 31 §:ssä säädetään.

16 §

Viivästyskorko

Jos takaisin maksettavaksi määrättyä avustusta tai sen osaa ei makseta määräajassa, peritään takaisin maksettavaksi määrätylle pääomalle korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista viivästyskorkoa kunkin erän erääntymisestä lukien.

17 §

Soveltamismääräykset ja -ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tai ohjeet menettelystä tätä päätöstä täytäntöönpannassa ja sovellettaessa.

18 §

Voimaantulosäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 7 päivänä marraskuuta 1996.

Sitä sovelletaan kuitenkin 2 päivästä syyskuuta 1996.

Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maaseutuneuvos *Eero Uusitalo*

N:o 781

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
kuluttajaviraston maksullisista suoritteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätök-
sen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on
muuttanut kuluttajaviraston maksullisista suoritteista 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun päätöksensä (1347/93) 1 §:n 1 momentin sekä päätöksen liitteenä olevan taulukon sellaisina kuin ne ovat 11 päivänä toukokuuta 1995 annetussa päätöksessä (777/95) seuraavasti:

1 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/92) 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

- 1) valmismatkaliikkeen harjoittajan rekisteröintiä koskeva ilmoituksen käsitteleminen;
- 2) valmismatkaliikelain (1080/94) 8 §:n mukaisen vakuuden valvonta;
- 3) tuoteturvallisuuslain (914/86) 24 §:n 4 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupahakemusten käsitteleminen;
- 4) koti- ja postimyynnistä annetun asetuk-

sen (639/78) 2 §:ssä ja 3 §:n 1 momentissa tarkoitettujen lupahakemusten käsitteleminen; sekä

5) kosmetiikka-asetuksen (189/96) 8 §:n tarkoittaman kosmeettisen valmisteiden valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan rekisteröintiä koskevan ilmoituksen käsitteleminen.

Tämä päätös tulee voimaan 5 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Ylitarkastaja Ulla Karhu

MAKSUTAULUKKO**KULUTTAJAVIRASTON JULKISOIKEUDELLISET SUORITTEET**

1) valmismatkaliikkeen harjoittajan rekisteröintiä koskeva päätös	950,00 mk
2) vakuuden vuotuinen valvontamaksu	350,00 mk/vuosi
3) tuoteturvallisuuslain (914/86) 24 §:n 4 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa	3 700,00 mk
4) koti- ja postimyyntiä koskeva lupa	750,00 mk
5) kosmeettisen valmisteen valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan rekisteröintiä koskeva päätös	500,00 mk
6) kosmeettisen valmisteen valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan rekisteröintiä koskevan ilmoituksen muutosta koskeva päätös	200,00 mk

N:o 782

Maa- ja metsätalousministeriön päätös metsäkeskusten ja Metsätalouden kehittämiskeskus Tapion maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 30 päivänä lokakuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1474/1995) 12 §:n ja 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on 16 päivänä toukokuuta 1994 annetussa laissa (348/1994), nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tässä päätöksessä määrätään metsäkeskusten ja Metsätalouden kehittämiskeskus Tapiion (kehittämiskeskus) maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista sekä metsäkeskusten julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista.

2 §

Metsäkeskusten maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Metsäkeskusten maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään kiinteät maksut, ovat tämän päätöksen liitteessä luetellut suoritteet.

Metsäkeskusten maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään suoritteen omakustannusarvon mukainen maksu, ovat:

- 1) yhteismetsän metsäsuunnitelman vahvistaminen;
- 2) yhteismetsän osakaskunnan velasta yhteismetsästä ulosmitattavien ja myytävien puiden osoittaminen;
- 3) maa- ja metsätalousministeriön avustaminen metsänviljelyaineiston kaupasta annetun lain (684/1979) noudattamisen valvonnassa;

4) maa- ja metsätalousministeriön avustaminen maahan tuodun metsänviljelyaineiston tarkastamisessa;

5) hirvieläinvahinkoa koskevan arvioinnin suorittaminen ja uudistamis- tai hoitosuunnitelman laatiminen;

6) lausunto evankelisluterilaisen seurakunnan virkatalolle laaditusta metsäsuunnitelmasta;

7) lausunto evankelisluterilaisen seurakunnan virkatalon metsäsuunnitelmassa vahvistetun hakkuumäärän ylittämisestä; sekä

8) alkuperäistä erillistä päätöstä, todistusta tai vastaavaa asiakirjaa korvaavat otteet ja jäljennökset metsäkeskuksessa säilytettävistä asiakirjoista.

3 §

Metsäkeskusten liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Metsäkeskusten maksullisia suoritteita, jotka hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat tilauksen tai muuhun toimeksiantoon perustuvat suoritteet:

- 1) tilakohtaisten metsäsuunnitelmien laatiminen ja muut metsäsuunnittelua koskevat palvelut;
- 2) metsänarviointipalvelut;
- 3) metsätalouden tietojenkäsittelypalvelut;

4) koulutus-, konsultointi- ja ammattiapu-palvelut;

5) julkaisut ja selvitykset;

6) muut kuin 2 §:n 2 momentissa tarkoitetut otteet ja jäljennökset; sekä

7) muut vastaavat suoritteet.

4 §

Kehittämiskeskuksen suoritteet

Kehittämiskeskuksen tilaukseen tai muuhun toimeksiantoon perustuvat suoritteet ovat maksullisia. Kehittämiskeskus päättää suoritteiden maksut liiketaloudellisin perustein.

Helsingissä 30 päivänä lokakuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1996.

Tämän päätöksen mukaiset maksut peritään tämän päätöksen voimaantulon jälkeen tilatuista suoritteista.

Tällä päätöksellä kumotaan maa- ja metsätalousministeriön 4 päivänä maaliskuuta 1992 antama määräys toimitusmaksuista (666/632 MMM 1992).

Ylitarkastaja *Miika Virkkunen*

MAKSUTAULUKKO

Metsäkeskusten kiinteähintaiset julkisoikeudelliset suoritteet

Jäljempänä lueteltujen suoritteiden kiinteät maksut vastaavat suoritteiden keskimääräisiä kokonaiskustannuksia. Hakemuksesta tehtyt päätökset ovat maksullisia myös silloin, kun hakemus hylätään. Maksut eivät pidä sisällään laskutuksesta aiheutuvia kustannuksia, jotka peritään erikseen.

1) metsänparannuslainahakemusta koskeva rahoituspäätös, maksu lainaa hakenutta osakasta kohti	150 mk
2) metsänparannushankkeen osalta osittamalla muodostetun kiinteistön vapauttaminen vastaamasta valtion saamisesta	230 mk
3) metsänparannushankkeen osalta valtion saamisen jakaminen osittamisessa muodostuneiden kiinteistöjen kesken, maksu hakemusta kohti	
— perusmaksu	230 mk
— lainakohtainen lisämaksu	80 mk
4) metsänhoitoyhdistyksen toiminta-alueen rajojen vahvistaminen	300 mk
5) päätös siitä, voiko metsänomistaja suorittaa neljänneksen metsänhoitomaksusta — maksu koostuu hakemukseen sisältyvien kiinteistöjen yhteispinta-alan perusteella määräytyvästä pinta-alamaksusta, johon lisätään hakemukseen sisältyvien kiinteistöjen lukumäärän perusteella määräytyvä maksu:	
1) pinta-alamaksu	
— metsämaan pinta-ala on alle 20 ha	550 mk
— metsämaan pinta-ala on 20—50 ha	750 mk
— metsämaan pinta-ala on 51—100 ha	1 350 mk
— metsämaan pinta-ala on 101—500 ha	2 050 mk
— metsämaan pinta-ala on yli 500 ha	2 750 mk
2) kiinteistöjen lukumäärän perusteella määräytyvä maksu	
— kultakin hakemukseen sisältyvältä kiinteistöltä	80 mk
6) metsänhoitoyhdistyksen vararahaston varojen käyttöä koskeva lupapäätös	300 mk
7) luvan myöntäminen puiden ja muiden hyödykkeiden luovuttamiseen yhteismetsästä	790 mk
8) luvan myöntäminen yhteismetsälle metsäsuunnitelmasta poikkeamiseen	790 mk
9) ilmoittaminen yhteismetsän osakkaille niiden ensimmäisestä kokouksesta, kun yhteismetsä on merkitty kiinteistörekisteriin, maksu osakkaalta	40 mk
10) todistus suullisesta pyynnöstä virallisen puutavaranmittauksen toimittamiseksi .	70 mk
11) todistus suullisesta pyynnöstä puutavaranmittausta koskevan asian saattamiseksi mittaustalouden ratkaistavaksi	70 mk

N:o 783

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
perunanviljelijälle maksettavan kansallisen tuen suuruudesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on perunantuotannolle maksettavasta kansallisesta tuesta huhtikuun 11 päivänä 1996 annetun valtioneuvoston päätöksen (255/96) 4 ja 5 §:n nojalla päättänyt:

1 §	
Perunanviljelijälle maksettavan tuen suuruus on:	Jos 1 momentissa tarkoitettu markkinointisopimus on kilomääräinen, tuki määrätään 20 000 kilon hehtaarisadon mukaan laskien.
kirjallisen sopimuksen tuotannon markkinoinnista tehneelle viljelijälle	2 600 mk/ha
muulle tukeen oikeutetulle perunanviljelijälle	2 150 mk/ha
2 §	
Tämä päätös tulee voimaan 8 päivänä marraskuuta 1996.	

Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousylitarkastaja Pertti Kokkonen